

Tsunamien:

Tenner og tannforhold viktigste identifikasjonskriterium

Alle norske turister som var savnet etter tsunamis herjinger i Thailand, er funnet og identifisert. Tenner og tannforhold var grunnlaget for identifikasjonen av 58 av de 84 omkomne norske turistene, sa professor Anne Christine Johannessen i sitt foredrag på landsmøtet. Hun ga oss en skildring av katastrofeområdet, de omkomnes forfatning og det arbeid som ble utført.

Til å begynne med var det kaotisk med kummerlige arbeidsforhold. De omkomne var plassert uten-dørs i høy lufttemperatur, og dekompo-

neringen gikk hurtig. Stanken var ubeskrivelig. Etter hvert ble likene kjølt ned med tørris og noen ble lagt i midlertidige massegraver for å redusere dekomponeringen. Senere ble de omkomne plassert i kjølecontainere, og identifikasjonsarbeidet flyttet til bedre utstyrte lokalteter.

For de norske omkomne ble antemortem-opplysninger samlet inn og overført elektronisk til Thailand. Slike data var opplysninger om tenner og tannforhold, medisinske forhold, klær, smykker og spesielle kjennetegn samt foto, fingeravtrykk og materiale til DNA-undersøkelse. Politiet innhentet opplysninger om de savnedes tannlege og samlet inn journaler med røntgenbilder. Tannleger fikk i oppgave å gå igjennom journalopplysninger og lage en systematisk oversikt over tannforhold. Her, som ved andre identifikasjonssaker, var det viktig med en godt ført journal. Hel røntgenstatus gjorde det enklere å beskrive den terapi pasienten hadde fått gjennom tiden. Til identifikasjonsformål er det fordelaktig å sende med originale røntgenbilder (som alltid returneres til tannlegen). Når det gjaldt digitale røntgenbilder, var det bare overføring av bildene på datafiler som ga et anvendbart resultat. Har man digital røntgen, må man ha såpass datakunnskap at man er i stand

til finne de aktuelle bildefilene på sin PC.

Ved postmortem-undersøkelsen ble det registrert fingeravtrykk, utført en medisinsk undersøkelse, men ikke obduksjon, tatt prøve til DNA-undersøkelse og gjort en odontologisk registrering. Det ble tatt polaroidbilder og røntgenbilder av tennene samt registrert terapi og tannforhold. Thailandske myndigheter utarbeidet etter hvert retningslinjer for dette arbeidet, som avvek lite fra de rutiner man har i Norge. Både antemortem- og postmortem-data ble lagt i inn i databaser, og sammenligning for identifikasjon ble utført med EDB.

– Det ble tre store utfordringer i forbindelse med identifikasjonsarbeidet i Thailand, hevdet Johannessen. For det første skjedde ulykken i et land uten tradisjoner for formelt identifikasjonsarbeid. Det var omkomne fra en rekke nasjoner slik at det internasjonale samfunn ble involvert uten at det var klart hvem som skulle ta ledelse og bestemme. Ulike nasjoner hadde ulike metoder for identifikasjon, og disse metoder skulle kombineres i arbeidet for å identifisere flest mulige.

Jon E. Dahl